

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 1To/67/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919010128
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Pavol Polka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5919010128.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Pavla Polku a sudcov JUDr. Vladimíra Kuráka a JUDr. Moniky Liptákovej, na verejnom zasadnutí konanom 3. septembra 2019 prejednal odvolanie podané obžalovaným U. Z., nar. X.X.XXXX, proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/29/2019-202 z 26.6.2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného U. Z. z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, č.k. 1T/29/2019-202 z 26.6.2019 bol obžalovaný U. Z. uznaný za vinného, že:

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 19.20 hod. viedol jazdnú súpravu zloženú z nákladného motorového vozidla zn. Mercedes - Benz Actros, EČV: ZM-324BZ a privesu zn. PV, EČV: ZM-872YA po ceste 1/18, v smere na C., kde v km: 502,8 v dôsledku nedodržania bezpečnej vzdialenosti narazil do zadnej časti pred ním pribrzdujúceho osobného motorového vozidla zn. Ford Focus, EČV: RK-911CH, ktoré v tom čase viedol vodič R. F., nar. X.X.XXXX, trvale bytom C. XX, okr. Y., a vo vozidle sa na mieste spolujazdcov nachádzali R. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. I. XX/XX, N. U., Y. H., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom W. I. XX/XX, N. U. a L. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. I. XX/XX, N. U., následne v dôsledku nárazu vozidlo zn. Ford Focus odhodilo a vodič R. F. s vozidlom zastavil pri pravom okraji vozovky, pričom pri dopravnej nehode poškodený R. F. utrpel zranenia: pohmoždenie ľavého predkolenia s následným podkožným zakrvácaním a pohmoždenie hrudníka s dobou liečenia a obmedzenia na obvyklom spôsobe života v trvaní päť týždňov, poškodená R. H. utrpela zranenia: natiahnutie šlachovo - väzivového aparátu krčnej chrbtice a pohmoždenie hrudníka s dobou liečenia a obmedzenia na obvyklom spôsobe života v trvaní päť týždňov, poškodený Y. H. utrpel zranenia: natiahnutie šlachovo - väzivového aparátu krčnej chrbtice, zlomeninu VII. rebra vpravo a pohmoždenie brušnej steny s dobou liečenia a obmedzenia na obvyklom spôsobe života v trvaní štyri týždne, čím obžalovaný svojím konaním porušil povinnosť uloženú v ust. § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov,

čím spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák. Za to bol odsúdený podľa § 158 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. a § 36 písm. l) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, výkon ktorého mu súd podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu na 1 rok. Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 15 mesiacov. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť zaplatiť poškodeným: Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s., Cintorínska 5, 949 01 Nitra, IČO: 35 942 436, škodu vo výške 198,51 eur, Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., krajská pobočka Žilina, P. O. Hviezdoslava 26, 010 01 Žilina, IČO: 35 937 874, škodu vo výške 1 753,25 eur a Sociálnej poisťovni, pobočka Liptovský Mikuláš, Ľudovíta Štúra 34, 031 32 Liptovský Mikuláš, IČO: 30 807 484, škodu vo výške 164,20 eur.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 26.6.2019 (č.l. 196-201 spisu) vyplýva, že po vyhlásení rozsudku, jeho odôvodnení a po poučení o opravnom prostriedku obžalovaný prehlásil, že si ponecháva lehotu a prokurátor sa odvolania vzdal čo do výroku o treste a náhrade škody.

Dňa 3.7.2019 okresnému súdu bolo doručené odvolanie obžalovaného U. Z. proti výroku o treste prostredníctvom obhajcu, ktorý uviedol v odvolaní nasledovné odvolacie argumenty:

„obžalovaný spáchal prečin ublíženia na zdraví podľa ust. § 158 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa XX.XX.XXXX v čase okolo 19.20 hod. viedol jazdnú súpravu po ceste 1/18 v smere na C., kde v km: 502,8 v dôsledku nedodržania bezpečnej vzdialenosti narazil do zadnej časti pred ním pribrzdžujúceho osobného motorového vozidla zn. Ford Focus, ktoré viedol vodič R. F. a na mieste spolujazdca sa nachádzala R. H., Y. H. a L. H., pričom poškodení utrpeli zranenia, čím obvinený svojím konaním porušil povinnosť uloženú v ust. § 17 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, teda inému z nedbanlivosti ublížil, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace, ktorý mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 1 rok a zároveň mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť akékoľvek motorové vozidlo v trvaní 15 mesiacov.

Uloženie trestu zákazu činnosti konajúci súd v rozsudku odôvodnil tak, tento ukladal najmä vzhľadom na to, že obžalovaný po vznesení obvinenia dňa 10.03.2019 sa dopustil ďalších dvoch priestupkov na úseku cestnej dopravy a to dňa 04.04.2019 za nerešpektovanie dopravného značenia a dňa 21.05.2019 za vedenie motorového vozidla bez platných dokladov. Uložením trestu zákazu činnosti súd zvýraznil najmä prvok generálnej prevencie, ako aj prvok represie a tak zavŕšil účel trestu. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní, konanom dňa 26.06.2019 spravil vyhlásenie v zmysle ust. § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku a teda že je vinný zo spáchania skutku, ktorý sa mu kládol za vinu a konajúci súd vykonával dokazovania iba čo do druhu a výmery trestu. Máme za to, že uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá po dobu 15 mesiacov je, podľa nášho názoru, neprimerane prísny a na potrestanie páchatel'a a ochránenie spoločnosti postačuje uložený trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom výkonu trestu. Obžalovaný sa už počas prípravného konania ku spáchanému skutku priznal, svoje konanie úprimne oľutoval, pričom taktiež sa v rámci svojich možností pričínil o odstránenie následkov svojho konania. Priestupkov po vznesení obvinenia sa obžalovaný síce dopustil, no okolnosti, za akých ich spáchal nenavodzujú dojem, že by obžalovaný nebol zodpovedný vodič. Priestupku dňa 04.04.2019 za nerešpektovanie dopravného značenia sa mal obžalovaný dopustiť tak, že mal prejsť v meste Y. cez križovatku počas toho, ako mala na semafore svietiť červená farba, pričom ho zastavila až o niekoľko km ďalej hliadka PZ, ktorá nevedela preukázať, že sa priestupku dopustil, fotografiu mala mať iná hliadka PZ, no príslušník, ktorý prejednával priestupok na mieste navrhol pokutu vo výške 20 €, s ktorou obžalovaný súhlasil, keďže nemal záujem sa viac dohadovať na mieste o spáchaní priestupku, aj keď si bol vedomý, že sa tohto nedopustil. Priestupku dňa 21.05.2019 sa obžalovaný dopustil takým spôsobom, že vedúci v jeho zamestnaní vytiahol z vozidla doklady, o čom obžalovaný nevedel, pritom tieto doklady bývajú vždy vo vozidla a nevyberajú sa. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, obžalovaný priznal spáchanie týchto priestupkov, no pri nerešpektovaní dopravného značenia je pochybnosť, či sa tohto dopustil a pri vedení vozidla bez platných dokladov je miera zavinenia nepatrná. Máme za to, že spáchaním týchto priestupkov obžalovaný nezbudil pochybnosť, že ide o nespoľahlivého vodiča.

V zmysle ustanovenie § 34 ods. 1 Trestného zákona má „trest zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou“, podľa ust. § 34 ods. 3 Trestného zákona má „trest postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby“ a § 34 ods. 4 „pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.“

V nadväznosti na vyššie uvedené navrhujeme aby odvolací súd v zmysle ust. § 321 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku zrušil výrok o treste rozsudku vydaného Okresným súdom Ružomberok dňa 26.06.2019 sp. zn. 1T/29/2019 a sám rozhodol o treste tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody, ktorý mu podmiennečne odloží bez uloženia trestu zákazu činnosti, resp. aby vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.“

Dňa 12.7.2019 okresnému súdu bolo doručené vyjadrenie prokurátora k odvolaniu obžalovaného, v ktorom prokurátor uviedol:

„Stotožňujem sa s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok, čo sa týka výroku o vine i treste, v dôsledku čoho navrhujem, aby Krajský súd v Žiline odvolanie obžalovaného v zmysle § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol. Súčasne pokiaľ ide o uložený trest, ktorý namieta obžalovaný, v tejto súvislosti uvádzam, že uložený trest považujem za zákonný a primeraný. Opomenúť uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidla nebolo v tomto prípade možné, nakoľko obžalovaný svojimi opakovanými prehreškami na úseku cestnej premávky a najmä spôsobenou dopravnou nehodou, pri ktorej došlo k ublíženiu na zdraví troch osôb v dôsledku porušenia dôležitej povinnosti vodiča, vyvolal opodstatnenú pochybnosť o svojej spoľahlivosti, resp. spôsobilosti viesť motorové vozidlo. Obžalovaný má v evidenčnej karte vodiča pomerne veľké množstvo priestupkov na úseku cestnej premávky, dokonca 2 priestupky týkajúce sa porušovania pravidiel v cestnej premávke spáchal aj po dopravnej nehode, ktorá je predmetom tohto trestného konania, preto mám za to, že v osobe obžalovaného sa jedná o nedisciplinovaného vodiča. Z týchto zistení je súčasne zjavné, že ukladané majetkové sankcie v priestupkovom konaní nevedli k náprave obžalovaného, a preto uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá v trvaní 15 mesiacov je adekvátne i primerané.“

Na verejnom zasadnutí v konaní pred odvolacím súdom prokurátorka navrhla odvolanie obžalovaného zamietnuť ako nedôvodné. Obhajca navrhol zrušiť odvolaním napadnutý výrok o treste rozsudku okresného súdu a navrhol, aby krajský súd rozhodol o treste sám tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody s podmieneným odkladom, bez trestu zákazu vodiča. Obžalovaný uviedol, že vodičák potrebuje.

Krajský súd, ako súd odvolací, predtým, ako začal plniť svoju preskúmovaciu povinnosť podľa § 317 Tr. por., zistil, že odvolanie obžalovaného bolo podané včas, v lehote stanovenej § 309 Tr. por., odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v súlade s § 307 ods. 1 písm. b) Tr. por., obsah odvolania spĺňa náležitosti § 311 ods. 1, ods. 2 Tr. por. a nedošlo k vzdaniu sa práva na podanie odvolania alebo k späťvzatiu podaného odvolania v zmysle § 312 Tr. por., a preto odvolací súd nepostupoval podľa § 316 Tr. por.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Obžalovaný U. Z. podal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa len proti výroku o treste, ale odvolací súd vykonal všeobecný prieskum rozhodnutia súdu prvého stupňa o vine, ako i prieskum konania, ktoré predchádzalo odvolaním napadnutému výroku rozsudku súdu prvého stupňa, pretože z pohľadu zákona a spravodlivosti žiadny trest nemôže obstať pri nezákonnom rozhodnutí o vine páchatel'a.

Odvolací súd zistil, že vo vzťahu ku skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu (prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák.) je napadnutý rozsudok výsledkom konania, v ktorom sa postupovalo podľa Trestného poriadku a v ktorom nedošlo k žiadnym chybám, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie skutkového stavu vecí. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na priebeh hlavného pojednávania v konaní pred prvostupňovým súdom, na ktorom obžalovaný U. Z. v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. urobil vyhlásenie, že je vinný zo skutku uvedeného v obžalobe. Obžalovaný zároveň odpovedal kladne na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Tr. por. Súd prvého stupňa uznesením podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného U. Z. prijal.

Odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa si vytvoril dostatočný skutkový základ k rozhodnutiu o druhu a výmere trestu. Na tomto mieste krajský súd poznamenáva, že argumenty obžalovaného uvedené v písomných dôvodoch odvolania neboli spôsobilé zvrátiť druh a výmeru trestu, ktorý bol obžalovanému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Skutočnosť, že odvolateľ sa nestotožňuje s právnymi názormi súdu prvého stupňa v napadnutom rozsudku v súvislosti s výrokom o treste, nemôže sama osebe viesť odvolací súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom prvého stupňa.

Súd prvého stupňa rozviedol svoje skutkové a právne úvahy vo vzťahu k výroku o treste, ktoré si odvolací súd osvojil v plnom rozsahu a v podrobnostiach na ne aj vo svojom rozhodnutí poukazuje. V dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu v podstate nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na správne dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

V širších súvislostiach krajský súd poukazuje na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky (II.US 78/05, III.US 264/08, IV.US 372/08) a judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, v zmysle ktorej pri zamietnutí odvolania sa odvolací súd môže obmedziť i na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu (rozsudok vo veci Helle v. Fínsko z 19.12.1997, sťažnosť č. 20772/92, body 59-60). Predpokladom tohto postupu je splnenie podmienky založenej na zistení, že samotné rozhodnutie podriadeného súdu možno pokladať za dostatočne odôvodnené (Boldea v. Romania, rozsudok z 15.2.2017 k sťažnosti č. 19997/02, § 33; Hirvisaari v. Finland, rozsudok z 27.9.2001 k sťažnosti č. 49684/99, § 31, § 33).

Z dôvodov odvolania obžalovaného je nesporné, že obžalovaný primárne namieta neprimeranosť trestu zákazu činnosti, ktorý bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa.

Treba uviesť, že trest je právnym následkom trestného činu, a teda musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu (zásada proporcionálnosti trestu) a je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, t.j. na ochranu spoločnosti a na výchovu páchatel'a a ostatných občanov. Ochrana spoločnosti sa uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represia) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste.

Všeobecne treba uviesť, že Trestný zákon vychádza zo zásady, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a ich páchatel'mi. Zmysel existencie a prípadnej aplikácie noriem trestného práva je predovšetkým v tom, aby sa trestné činy buď vôbec nepáchali, alebo páchali v čo najmenšej miere. Ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí tak z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest má však okrem toho pôsobiť výchovne, a to nielen na páchatel'a, ale aj na ostatných členov spoločnosti. Pritom generálna prevencia sa má uskutočňovať prostredníctvom individuálnej prevencie. Ak sa teda páchatel'ovi zabráni v ďalšej trestnej činnosti, dáva sa tým najavo aj ostatným členom spoločnosti, ktoré správanie je nežiaduce, proti čomu je namierený Trestný zákon a takýmto spôsobom možno ovplyvňovať pozitívnu hodnotovú orientáciu občanov spoločnosti. Trest súčasne vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z hľadiska týchto úvah odvolacieho súdu možno potom dospieť k záveru, že účel trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. tvorí jednotu, lebo sa musí vzájomne dopĺňovať. Záver súdu o možnosti nápravy páchatel'a musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje chráneným záujmom spoločnosti, štátu a občanom pred útokmi páchatel'ov trestných činov.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcija medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatel'a trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

V súvislosti s namietanou neprimeranosťou uloženého trestu odvolateľom treba dodať, že záver o primeranosti trestu je daný vtedy, ak sa opiera o rozumnú väzbu medzi legitímnym cieľom a zvoleným prostriedkom jeho realizácie. Možno konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou, a teda aj so spoločnosťou zmieriť len spravodlivý trest. Trest sa musí rovnať spôsobenému bezpráviu, z toho vyplýva, že v prípade, ak bude trest, resp. odplata obsiahnutá v treste prísnejšia ako bezprávie spôsobené trestným činom, nedôjde len k negácii tohto bezprávia, ale zároveň uloženým trestom vznikne nové bezprávie - bezprávie voči neprimerane potrestanému páchatel'ovi trestného činu. Trest,

ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý. Spravodlivý je vždy len primeraný trest. Požiadavka primeranosti trestu a jeho individualizácie núti súd prihliadať na okolnosti konkrétneho prípadu, na jeho zvláštnosti, a teda bráni mechanickému postupovaniu súdu pri rozhodovaní o treste.

Okresný súd správne aplikoval pri úvahách týkajúcich sa ukladania trestu ustanovenie § 34 ods. 4 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Súd prvého stupňa správne aplikoval všetky hmotnoprávne ustanovenia rozhodujúce pre uloženie druhu a výmery trestu, vrátane správneho zistenia poľahčujúcej okolnosti (§ 36 písm. l/ Tr. zák.) a správnej aplikácie ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zák.

V súvislosti s namietaným trestom zákazu činnosti vodiča obžalovaným v odvolaní poukazuje krajský súd na nasledujúcu časť odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa:

„Podľa ustálenej súdnej praxe vo všeobecnosti platí, že nie vždy je potrebné osobám, ktoré sa dopustia trestnej činnosti v súvislosti s vedením motorových vozidiel ukladať aj trest zákazu činnosti. Musí ísť však o ojedinelé vybočenie z inak riadneho života, čo znamená, že musí ísť o zodpovedného a spoľahlivého vodiča, čo však v prípade obžalovaného U. Z. neplatí. Navyše ako už súd uviedol vyššie, aj v čase, kedy už bolo voči nemu začaté trestné stíhanie, svojím konaním porušil ustanovenia zákona č. 8/2009 Z.z., resp. zákona č. 371/1990 Zb. o priestupkoch. Uložením trestu zákazu činnosti súd zvýraznil najmä prvok generálnej prevencie, ako aj prvok represie a takto zavŕšil účel trestu. V zásade platí, že obžalovaný „môže byť rád“, že súd vzhľadom na novo objavené skutočnosti, kedy nie je viazaný ani druhom trestu, ani jeho výmerou v prípade vydaného trestného rozkazu a podaného odporu, obžalovanému nezvýšil výmeru uloženého trestu zákazu činnosti, keď na druhej strane prihliadol na okolnosti v súdnej veci a osobné pomery obžalovaného (jeho vek).“

Označenú časť odôvodnenia okresného súdu považuje krajský súd za presvedčivú a výstižnú a v plnom rozsahu si ju osvojuje. Krajský súd uzatvára, že okresným súdom uložené tresty odňatia slobody vo výmere 4 mesiace s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 1 rok a zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na 15 mesiacov považuje odvolací súd za zákonné a spravodlivé. Tento zákonný stav neboli odvolacie argumenty obžalovaného spôsobilé zvrátiť v rámci odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal správnosť konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku obžalovaným, a nezistil žiadne pochybenia. Nezistil ani chyby, ktoré odvolaním neboli vytýkané a ktoré by boli takej povahy, že by odôvodňovali po právoplatnosti rozsudku podanie mimoriadneho opravného prostriedku, a to dovolania na základe ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., keď vzhľadom na procesný postup obžalovaného v priebehu konania pred súdom prvého stupňa iný dôvod dovolania neprichádza do úvahy.

Na základe týchto skutočností potom krajský súd, ako súd odvolací, odvolanie obžalovaného U. Z. podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.